ფასი 5 კაპ.

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

ორგანო საქ. კომუნისტური პარტიის (ბ) ცენტრ. კომიტეტის, თბილისის კომიტეტის — და — სრულიად საქართველოს ვუშათა, გლეხთა, ფითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების

ცაკის ორგანო

რედაქცია
თბილისი, რუსთაველის პრ. № 16, მეორე სართული
რედაქციაში საქმეზე მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე დღის 11 საათიდან 3 საათამდე და საღამოს 6 საათიდან 11 საათამდე.
ტელეფ. რედაქტორის . . . 14-76
რედაქტორის მოად. 23-17
მდივნის 10-58
მასალური განყოფილ. 22-44

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პრ. № 24 ტელეფონი № 8-31.
ხელისმოწერის ფასი
1 თვით 1 მანეთი
1 წლით—12 მან.
უცხოეთში
1 თვით—3 მანეთი
გაზეთის მიღებლობის შემთხვევაში დაიკეთ ტელ. № 17-55

განცხადების ფასი
საქართველოს დარგლებში: ნონპარელის სტრიქონის ტექსტის ბოლოში—1 მ. 50 კ. ტექსტის შიგნით—3 მ.; სამგლოვიარო განცხადების დაბეჭდვა—25—35 მ. განცხადებები მიიღება თბილისში მხოლოდ ადმინისტ.-ს მთ. კანტორაში (რუსთაველის პრ. № 34) 15 ნასეარ საათამდე. პროვინციაში —ფოსტა-ტელეგრაფის დაწესებულებებში (საგაზეთო ბიუროებში). განცხადებები ტელეფონის საშუალებით არ მიიღება.

— „განიარალების“ კონფერენციაზე ტარდება ულტიმატიურად მოთხოვნა საფრანგეთის პრინციპის მიღმა.
— იაპონიის იმპერიალიზმი ემსახურება ევროპის ანტანტის დაპირისპირებას.
— ამხ. რუშტაკის სიტყვა საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრ. საკ. კომისიის პლენუმზე.

ოთხშაბათი, 10 თებერვალი 1932 წ. ყოველდღიური გაზეთი № 34 (3288)

მეორე ხუთწლედის შესახებ

ამხ. კუიბიშევის მოხსენება XVII პარტკონფერენციაზე *)

რაიონების განვითარება მეორე ხუთწლედში

მე ახლა საკმაოდ ძნელ ამოცანას ვკისრულობ. უნდა გადავშალო სახალხო მეურნეობის განვითარების სურათი ცალკე ოლქებისა და მხარეთა მიხედვით. ეს ამოცანა მით უფრო ძნელია, რომ მუშაობა ხუთწლიანი გეგმის შესადგენად ჯერ კიდევ პირველადი სტადიაშია.

რა თქმა უნდა, ყოველნაირად უნდა გავაფრთხილოთ, რომ ხუთწლედის ესა თუ ის რაიონული განაკვეთი უღრუბლო საორიენტაციო ხასიათისაა.

უშენიშვნოთ და მტკიცედ ვილაპარაკებ იმ მშენებლობებსა და საპუშაოებებზე, რომლებიც კიბეელ ხუთწლედში დაიწყო, ხოლო დამთავრდება მეორე ხუთწლედში და ხათანადო შეეშვებებს გავაკეთებ, როცა ვილაპარაკებ წინასწარ ვარაუდზე, რომელიც გულდასმით უნდა იქნას დამუშავებული ოლქებსა და მხარეებთან ერთად. ამასთან გათვალისწინებულ უნდა იქნას სახალხო მეურნეობის საერთო ინტერესები და მხოლოდ ამის შემდეგ შეიძლება ეს ვარაუდი შევიდეს მეორე ხუთწლიან გეგმაში.

ხუთწლიანი გეგმის საოლქო და სამხარეო მასშტაბით შედგენის საჭიროებას შემდეგი გარემოებაც ადასტურებს.

უკვე პირველ ხ წლედში ჩვენ შეუდგებით არა მარტო ცალკე საწარმოების მშენებლობას, რომელთა არსებობას შეიძლება ადგილი ჰქონდეს ყველა რაიონში, არამედ კომბინატების მშენებლობასაც, რომელნიც აუცილებლად უნდა ეყრდნობოდეს ენერგეტიკის და ნედლეულის ფართო ბაზას. ამ კომბინატებს, ე. ი. მთელ რიგ წარმოებათა გაერთიანებას, ზოგჯერ კომპლექსებსაც უნდა ჰქონდეთ რამოდენიმე სახის ნედლეული და ისინი ურჩევს გავლენას ახდენენ რაიონის მთელს ეკონომიკაზე. მეორე ხუთწლედში უმთავრესად გაიშლება ამ კომბინატების მშენებლობა, რომელნიც, თავის მხრივ, სათანადო დარგებში იწვევენ ერთი წარმოების მეორესთან დაკავშირებას. თუ შენდება მსხვილი მეტალურგიული ქარხანა, საჭიროა აქვე გამოვნახოთ ქვაკირის სბადო და მოვაწყოთ მისი დამუშავება. თუ შენდება მსხვილი მეტალურგიული ქარხანა, იქ აუცილებლად უნდა აშენდეს ხორციის კომბინატი, ყოველ შემთხვევაში პურის ქარხანა და სხვ.

ერთი სიტყვით, ამ მსხვილ კომბინატებში მშენებლობა, რომელიც არსებითად ერთბაშად იწყება მსხვილი სამრეწველო ცენტრის, მთელი ქალაქის ორგანიზაციას, უნდა დაკავშირებულ იქნას თუ იმ რაიონის ან თუ იმ ოლქის მთელი ეკონომიკის დაპროექტებას. წარმოებათა კომპლექსში შემავალი დიდი კომბინატების, დიდ საწარმოების მშენებლობის ტენდენცია, რა თქმა უნდა, უფრო გაძლიერდება მეორე ხუთწლედში. ამიტომ მეორე ხუთწლიანი გეგმის დაპროექტების მოწყობა რაიონული გეგმისაგან, საოლქო გეგმისაგან არა თუ ხორი არ იქნება, არამედ ბევრად საშუალო იქნებოდა, რადგან ჩვენ მთელ რიგ რაიონებში მივიღებდით აღგილობრივი დისპროპორციას, რომელიც შემდეგ აჩქარებით უნდა გამოვასწოროთ.

კაპიტალურ სამუშაოთა საერთო მოცულობა სახალხო მეურნეობის ყველა დარგებში მეორე ხუთწლედისათის განისაზღვრება 140-150 მილიარდი მანეთით. ეს მშენებლობის ისეთი უდიდესი მაშტაბია, რომ ჩვენ განსაკუთრებითი ყურადღებით უნდა მოვეკიდოთ მრეწველობის ვეროგრაფიული განაწილების საკითხებს, ათჯერ გავზომოთ, ნახმ გადავწყვიტოთ, სად უნდა აშენდეს ესა თუ ის ქარხანა. ეს გარეგანიც მხედველობაში უნდა იქნას მიღებული. და როცა, მუშაობის ახალგაზრდა სტადიაში, მე მხარს უჭერ ამა თუ იმ საწარმოს აშენებას, მრეწველობის ამა თუ იმ დარგის განვითარებას ამა თუ იმ მხარეს ან ოლქში, ეს ჯერ კიდევ არ ნიშნავს, რომ ვიძლევი ბანოთოო წინადადებას. გეგმის ყურო დაწერილებით დამოწმებებას გამოიკვეთ— სად ყოფილ რაციონალურად აშენდეს ესა თუ ის ქარხანა.

ამასთან, არავითარ შემთხვევაში არ უნდა ვიხელმძღვანელოთ რინკაბეჭდობის ბურჟუაზიულ გაგებით. ჩვენ ვიხელმძღვანელოთ მთელი სოციალისტური მეურნეობის ინტერესებით. ამ თვალსაზრისით ესა თუ ის მშენებობა მიზანშეწონილი იქნება ამა თუ იმ რაიონში თუ არა, ეს ბოლოს და ბოლოს ფრიად დიდი ეკონომიკური საკითხია. ბუნებრივია, რომ მუშაობა ამ მიმართულებით ჯერ ისევ ძალიან სუსტად არის წარმოებული. ამიტომ ყველა ეკონომიკური ორგანოს, ყველა ეკონომისტის ვალია, რომ ამ საკითხის შესწავლას ყურადღება მიაქციოს.

ამ მხრივ ჩვენ ბევრი რამ გვაქვს გასაკეთებელი. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენ ბევრ ადგილას ვაშენებთ ქარხნებს, ბევრ ადგილას ვაწარმოებთ ინვესტიციებს, მაგრამ ჯერ ისევ ბევრ ადგილას ვერ ვიცით, რა ბუნებრივი პირობები აქვს ამა თუ იმ ადგილს, ამა თუ იმ ოლქს, ამა თუ იმ მხარეს. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ნედლეულია, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა ნედლეული, რა ხარისხის, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ენერგიაა, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა ენერგია, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი მუშახელია, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა მუშახელი, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ტრანსპორტია, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა ტრანსპორტი, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ბაზარია, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა ბაზარი, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ადგილობრივი მრეწველობაა, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა მრეწველობა, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ადგილობრივი ნედლეულია, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა ნედლეული, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ადგილობრივი ენერგიაა, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა ენერგია, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ადგილობრივი მუშახელია, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა მუშახელი, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ადგილობრივი ტრანსპორტია, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა ტრანსპორტი, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ადგილობრივი ბაზარია, მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა ბაზარი, რა ფასად.

ეს ყველაფერი ჩვენ ვიცით ზოგადად, მაგრამ ეს ზოგადი ცოდნა ჯერ კიდევ არ კმარა. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ნედლეულია, მაგრამ ჯერ ისევ არ ვიცით, რა ნედლეული, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ენერგიაა, მაგრამ ჯერ ისევ არ ვიცით, რა ენერგია, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი მუშახელია, მაგრამ ჯერ ისევ არ ვიცით, რა მუშახელი, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ტრანსპორტია, მაგრამ ჯერ ისევ არ ვიცით, რა ტრანსპორტი, რა ფასად. ჩვენ ვიცით, რომ ამა თუ იმ ადგილას ბევრი ბაზარია, მაგრამ ჯერ ისევ არ ვიცით, რა ბაზარი, რა ფასად.

ეს ნიშნავს, რომ ჩვენ ბევრ ადგილას ვაშენებთ ქარხნებს, ვაწარმოებთ ინვესტიციებს, ვაშენებთ ქალაქებს, ვაწარმოებთ ბევრ სხვა მუშაობას, ისე რომ ზოგჯერ ჩვენ ვერ ვიცით, რა ნედლეულის, რა ენერგიის, რა მუშახელის, რა ტრანსპორტის, რა ბაზრის საბოლოო ეკონომიური ხასიათი.

შორეული აღმოსავლეთი

გადავდივარ მომხსენებლის მხრიდან შორეული აღმოსავლეთის საკითხზე. დავიწყებ შორეული აღმოსავლეთიდან. შორეულ აღმოსავლეთის მხარეს, რომელიც პირველ 5 წლედში სხვებზე ვითარდებოდა სხვა ოლქებთან შედარებით, მეორე ხუთწლედში უნდა ახასიათებდეს განვითარების ყველაზე სწრაფი ტემპი. მან უნდა შექმნას საკუთარი მძიმე ინდუსტრიალური ბაზა საშალო ტიპის მეტალურგიული ქარხნის აშენებით, რომელიმეც მთლიანად უნდა უზრუნველყოფს შორეული აღმოსავლეთის მოთხოვნილება. მე მხედველობაში მაქვს სოჩანის ქარხანა, სუჩანის საუცხოოთ საკოქსე ქვანახშირის და ვოლგის რაიონის მადანის საბადოს ბაზაზე, რომელიც სუჩანის მახლობლად იქმოფება. ეს შორეულ აღმოსავლეთის მხარეს საშუალებას მისცემს განვითარებულ იქნას ეს მეტალურგიული ბაზა, რაც მეტად მნიშვნელოვანი სახალხო მეურნეობის თვალსაზრისით. მართალია, ლითონის ტრანსპორტი შორეულ აღმოსავლეთში— ეკონომიური აბსურდია, როცა იქ კარგი რაინის მადანი მდებარეობს. შორეულ აღმოსავლეთის მხარეში ძმიმე ინდუსტრიის ბაზით, გარდა შავი ლითონისა, განვითარდება ოქროს მრეწველობა, ფერადი ლითონების ამოღება (ტეტიუხე), ქვანახშირის ამოღება, რომელიც 10—12 მილ. ტონას მიაღწევს. ძალზე გადიდდება ნავთის ამოღება სახალინში და ქვანახშირისა—კანსკ-ტკაზე. განვითარდება ხე-ტყის დამუშავება და საერთოდ სატყეო მრეწველობა, მათ შორის ხე-ტყის გადამუშავებული მრეწველობა. ნოლეთოთის სიხარობის, ფლოთიორიორ მუშაობის არსებობის, მზა სანაო ფონდის არსებობის მიხედვით და სხვ. ხომ ალიაოს ეს შიძლება ნაწილ სახარებლო იყოს სახალხო მეორნეობისათვის. ამიტომ ყველაფერი ეჭია ამჭრელობით, ვიგაანგარიშოთ და მხოლოდ ამის შემდეგ გამოვიტანოთ თითეული მხარის საბოლოო ეკონომიური სახე.

ჩრდილოეთი

ჩრდილოეთის მხარეში მეორე ხუთწლედში ანარჩუნებს თავის დამახასიათებელ ნიშნებს, ისეთ რაიონისას, რომელიც შეიცავს მსხვილ სასაქონლო სოფლის მეურნეობას, განსაკუთრებით ხორბლის დარგში და განვითარებულ ამომღებ და გადამმუშავებელ მრეწველობას. გეგმაში მრეწველობის ძირითად დარგებად მიჩნეულია ნავთი და ნახშირი. განზრახულია ჩრდილოეთ კავკასიის ყველა ნავთის რაიონებში ხუთწლედის ბოლოს ამოღებული იქნას 28—30 მილიონი ტონა ნავთი. აქედან ერთ წნოს ნავთის ხაზით 17—18 მილიონი ტონა (ამ-ში შედის დაღესტანის ნავთიც), მაგ-პის ჩეჩნის ხაზით 11—12 მილ. ტონა. ჩრდილოეთ კავკასიის ნახშირის ხველრიული წონა დონბასის ნახშირის ამოღებაში იზრდება და 1937 წელში უნდა გამოიხატოს დაახ 150 მილიონ ტონაში. ვითარდება ფერადი მეტალურგია—პილიტიი ნი, თუთია და ტყვია. იწყება ალიუმინის წარმოება. მანქანათმშენებლობის დარგში, გარდა არსებული ქარხნებისა და „როსელმაშის“ და „როსკომბაინმშენის“ მიერ აგებულ ქარხნებისა, შესაძლებელია, სატრანსპორტო მანქანების ქარხნის აგება და მთელი სხვა ძველი ქარხნების რეკონსტრუქცია. ქიმიის დარგში მოსალოდნელია სუპერფოსფატის ქარხნების, ბუნებრივ გაზების და ადგილობრივი ნახშირის გამოკენებელი ქარხნების აგება აზოტის დასამზადებლად. ნოქის მეურნეობის დარგში ხორბლის წარმოებასთან ერთად ჩრდილოეთ კავკასიის მხარის ხვება ტხნიკური კულტურების ერთ-ერთ ძირითად რაიონად, ამასთანავე ითანებენ ხე-ტყის და ტყის დამუშუავებელ მრეწველობას, ქალალდის და ტყის ქიმიურ მრეწველობას.

ნოვნე-ნოვგოროდის მხარეს ენერგიას მისცემს ტორფი და ვოლგის ჰიდრო-სადგურები.

მხარის ხოფლის მეურნეობა ვითარდება მეცხოველეობის და ტეხნიკურ კულტურების განვითარების ხაზით, რომელიც ეგუებიან იქაურ ჰავას, პირველ რიგში კი ბამბას, მთელი რიგი სხვა სუბტროპიკული კულტურების დანერგვა, ჩაი, რაში და სხვ. სავსებით ცხადია, რომ ისეთი კულტურების განვითარების ამოცანები როგორც ყურძენი, ფთრობოლი და მანდარინი აგრეთვე უნდა იდგეს ამიერ-კავკასიის წინაშე, ისე როგორც ციმბირის პლანტაციების განვითარების ამოცანა. მე ვფიქრობ, რომ ჩვენ არ უნდა ავითვალისწუნოთ ეს კულტურები იმიტომ, რომ ყოველ შემთხვევაში ამ ხუთწლედში ჩვენ გვექნება ისეთი მდგომარეობა, როცა არც ყურძენი, არც ფორთოხალი და არც მანდარინი არ იქნება ფუფუნების საგანი. ისინი იქნებიან მასიური მოხმარების საგნები. ამ კულტურებზე მუშაობა ამიერ-კავკასიისათვის წარმოადგენს მეტად მნიშვნელოვან მუოაობას მთელი სახალხო მეურნეობის თვალსაზრისით. ამიერ-კავკასიის მხხეთი მრეწველობის განვითარება იწვევს ძლიერ ინტერესიერად, რის შემდეგაც მოვიღებთ ამ მხარის საგრძნობ იმდუსტრიალიზაციას. ამიერ-კავკასიის ახალ რაიონებში ნავთის ამოღებამ უნდა მიაღწიოს 10 მილიონ ტონას (ბაქოს გარდა), შეიძლება ეს ვთქვათ დიდია, ის, რასაკვირველია, უფრო მეტად უნდა იქნას შემოწმებული, მაგრამ ასეთ შესაძლებლობანი იქ არის. ქვანახშირის ამოღება ამიერ-კავკასიაში აღწევს 8 მილიონ ტონას (ტყვარჩელი და ტყიბული), ვითარდება სამთამადნო მრეწველობა, ფეროდან მეტალურგია—სპილენძი ზანგეზურში, ალუმინი ალუნიტიდან აზერბაიჯანში, ვითარდება იმ ნედლეულის გადამუშავებელი მსუბუქი მრეწველობა, რომელიც მზადდება ამიერ-კავკასიის ტერიტორიაზე.

განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება დაშკისანის მეტალურგიული ქარხნის აგებას, რომელსაც, თუნდაც წარმოებასთან ერთად ექნება სამიღე საამქრო. ეს საამქრო მაღრდება მიეცეს ბაქოს და საერთოდ ამიერ-კავკასიის ნავთის მრეწველობას, ხოლო მეორეს მხრით მოგვცემს ლითონს ამიერ-კავკასიაში არსებულ მეტად მსხვილ მანქანათმშენებლობისათვის, რომელიც შეუმჩნევლად გაიზარდა პირველ ხუთწლედში (შედეგს სახელოსნის ქარხანა და სხვ.). ქიმიის დარგში შენდება ფოსფორის და აზოტის სასუქის საწარმოები. საგრძნობლად ვითარდება საშინაო მასალის—ცემენტი, ტუფი და სხვ. მრეწველობა. საფეიქრო დარგი ვითარდება ბამბეულის მრეწველობის და აბრიშუმის ხაზით. მძლავრ ენერგიულ ბაზას ამიერ-კავკასია ლებულობს მთელი რიგი ჰიდროელექტროსადგურების ხაზით. მშენებლობის ჰიდროელექტროსადგურების ხაზით. მშენებლობის ჰიდროელექტროსადგურების ხაზით დაასახელებ ტერტერის, მინგეჩაურის, ხრამის, ჯანსი—ვიოშოს და სხვ. ამოცანები ტრანსპორტის დარგში არ ამოიწურება ელექტრიფიკაციის ამოცანებით. იქ, ალბად, მოგვიხდება ზოგიერთი დამატებითი რკინის ხაზების განვითარება.

ეხლა კვლავ დაუბრუნდეთ ჩრდილოეთს.

ვოლგის მხარე

ვოლგის მხარის ოლქების ეკონომიკა საგრძნობლად შეიცვლება მეორე ხუთწლედის მანძილზე ვოლგის აუზის მდინარეთა რეკონსტრუქციასთან საქიროო სამუშაოებთან დაკავშირებით. ბალხოლავთან ვოლგაზე გადებული ხიდი ერთ-ერთი უდიდესი სამანქანათმშენებლო ქარხანა. მაგრამ გარდა ამისა, რომ ნიჟნე-ნოვგოროდის მხარე გადაიქცევა მსხვილ მანქანათმშენებლობის და გემთმშენებლობის ცენტრად, მასში თავმოყრილი იქნება ავრეთვე ქიმიური მრეწველობა ჩერნორეჩენსკის ქარხნის და ახალი ქიმიური ქარხნების სახით, რომელნიც თავის მხრით გაიერთიანებენ ხე-ტყის და ტყის ქიმიურ მრეწველობას, ქალალდის და ტყის ქიმიურ მრეწველობას.

ნოვნე-ნოვგოროდის მხარეს ენერგიას მისცემს ტორფი და ვოლგის ჰიდრო-სადგურები.

მხარის ხოფლის მეურნეობა ვითარდება მეცხოველეობის და ტეხნიკურ კულტურების ხაზით, რასაკვირველია, ამ მხარეში უნდა განვითარდეს აგრეთვე მარცვლეული კულტურები.

თათართა რესპუბლიკა

თათართა რესპუბლიკაში განზრახულია სინთეტიური კაუჩუკის ქარხნის აგება, შესაძლებელია აგებულ იქნას აგრეთვე საავიაციო მოტორების ქარხანა, ცემენტისა და ნიმყავების და ხასუქის კომბინატი და ჩერნაზიომის ტექნიკური გზების რეკონსტრუქციისათვის. იქ დაიწყება დიდი სამოტორო ქარხნის მშენებლობა. ალბად, როცა ჩვენ შევუდგებით დიდი ქვაბ-ტურბინის ქარხნის მშენებლობისათვის საჭირო ადგილის ამორჩევის საკითხის განხილვას, მშენებლობის ადგილად ამორჩეული იქნება ბაშკირეთი. ამასთან ერთად ვითარდება მსუბუქი გადამუშავებელი მრეწველობა და კვების ინდუსტრია გაზრდილი სოფლის მეურნეობის საფუძველზე ტყავის, ხორცის და საფეიქრო მრეწველობის ბაზით, ვინაიდან ჩვენ იქ გვაქვს სელის კულტურები.

ეხლა რამდენიმედ შევცვალოთ მიმართულება, დავასვენოთ ნება მიბოძეთ გადავიდე ჩვენს შორეულ სამხრეთში—ამიერკავკასიაში, რომ ამ რაიონის აღწერით დავამთავრო ახალი სამრეწველო რაიონების აღწერა, რომელნიც დღემდე მეტად ხუსტად იყვნენ განვითარებული.

ამიერ-კავკასია

ამიერ-კავკასია ძირითადათ განვითარდება იმ ხაზით, რომელიც უკვე დაისახა პირველ ხუთწლედში, კერძოდ, მისი სოფლის მეურნეობა წავა წინ იმ ტეხნიკური კულტურების განვითარების ხაზით, რომელნიც ეგუებიან იქაურ ჰავას, პირველ რიგში კი ბამბას, მთელი რიგი სხვა სუბტროპიკული კულტურების დანერგვა, ჩაი, რაში და სხვ. სავსებით ცხადია, რომ ისეთი კულტურების განვითარების ამოცანები როგორც ყურძენი, ფთრობოლი და მანდარინი აგრეთვე უნდა იდგეს ამიერ-კავკასიის წინაშე, ისე როგორც ციმბირის პლანტაციების განვითარების ამოცანა. მე ვფიქრობ, რომ ჩვენ არ უნდა ავითვალისწუნოთ ეს კულტურები იმიტომ, რომ ყოველ შემთხვევაში ამ ხუთწლედში ჩვენ გვექნება ისეთი მდგომარეობა, როცა არც ყურძენი, არც ფორთოხალი და არც მანდარინი არ იქნება ფუფუნების საგანი. ისინი იქნებიან მასიური მოხმარების საგნები. ამ კულტურებზე მუშაობა ამიერ-კავკასიისათვის წარმოადგენს მეტად მნიშვნელოვან მუოაობას მთელი სახალხო მეურნეობის თვალსაზრისით. ამიერ-კავკასიის მხხეთი მრეწველობის განვითარება იწვევს ძლიერ ინტერესიერად, რის შემდეგაც მოვიღებთ ამ მხარის საგრძნობ იმდუსტრიალიზაციას. ამიერ-კავკასიის ახალ რაიონებში ნავთის ამოღებამ უნდა მიაღწიოს 10 მილიონ ტონას (ბაქოს გარდა), შეიძლება ეს ვთქვათ დიდია, ის, რასაკვირველია, უფრო მეტად უნდა იქნას შემოწმებული, მაგრამ ასეთ შესაძლებლობანი იქ არის. ქვანახშირის ამოღება ამიერ-კავკასიაში აღწევს 8 მილიონ ტონას (ტყვარჩელი და ტყიბული), ვითარდება სამთამადნო მრეწველობა, ფეროდან მეტალურგია—სპილენძი ზანგეზურში, ალუმინი ალუნიტიდან აზერბაიჯანში, ვითარდება იმ ნედლეულის გადამუშავებელი მსუბუქი მრეწველობა, რომელიც მზადდება ამიერ-კავკასიის ტერიტორიაზე.

განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება დაშკისანის მეტალურგიული ქარხნის აგებას, რომელსაც, თუნდაც წარმოებასთან ერთად ექნება სამიღე საამქრო. ეს საამქრო მაღრდება მიეცეს ბაქოს და საერთოდ ამიერ-კავკასიის ნავთის მრეწველობას, ხოლო მეორეს მხრით მოგვცემს ლითონს ამიერ-კავკასიაში არსებულ მეტად მსხვილ მანქანათმშენებლობისათვის, რომელიც შეუმჩნევლად გაიზარდა პირველ ხუთწლედში (შედეგს სახელოსნის ქარხანა და სხვ.). ქიმიის დარგში შენდება ფოსფორის და აზოტის სასუქის საწარმოები. საგრძნობლად ვითარდება საშინაო მასალის—ცემენტი, ტუფი და სხვ. მრეწველობა. საფეიქრო დარგი ვითარდება ბამბეულის მრეწველობის და აბრიშუმის ხაზით. მძლავრ ენერგიულ ბაზას ამიერ-კავკასია ლებულობს მთელი რიგი ჰიდროელექტროსადგურების ხაზით. მშენებლობის ჰიდროელექტროსადგურების ხაზით დაასახელებ ტერტერის, მინგეჩაურის, ხრამის, ჯანსი—ვიოშოს და სხვ. ამოცანები ტრანსპორტის დარგში არ ამოიწურება ელექტრიფიკაციის ამოცანებით. იქ, ალბად, მოგვიხდება ზოგიერთი დამატებითი რკინის ხაზების განვითარება.

ეხლა კვლავ დაუბრუნდეთ ჩრდილოეთს.

ვოლგის მხარე

ვოლგის მხარის ოლქების ეკონომიკა საგრძნობლად შეიცვლება მეორე ხუთწლედის მანძილზე ვოლგის აუზის მდინარეთა რეკონსტრუქციასთან საქიროო სამუშაოებთან დაკავშირებით. ბალხოლავთან ვოლგაზე გადებული ხიდი ერთ-ერთი უდიდესი სამანქანათმშენებლო ქარხანა. მაგრამ გარდა ამისა, რომ ნიჟნე-ნოვგოროდის მხარე გადაიქცევა მსხვილ მანქანათმშენებლობის და გემთმშენებლობის ცენტრად, მასში თავმოყრილი იქნება ავრეთვე ქიმიური მრეწველობა ჩერნორეჩენსკის ქარხნის და ახალი ქიმიური ქარხნების სახით, რომელნიც თავის მხრით გაიერთიანებენ ხე-ტყის და ტყის ქიმიურ მრეწველობას, ქალალდის და ტყის ქიმიურ მრეწველობას.

ნოვნე-ნოვგოროდის მხარეს ენერგიას მისცემს ტორფი და ვოლგის ჰიდრო-სადგურები.

მხარის ხოფლის მეურნეობა ვითარდება მეცხოველეობის და ტეხნიკურ კულტურების ხაზით, რასაკვირველია, ამ მხარეში უნდა განვითარდეს აგრეთვე მარცვლეული კულტურები.

თათართა რესპუბლიკა

თათართა რესპუბლიკაში განზრახულია სინთეტიური კაუჩუკის ქარხნის აგება, შესაძლებელია აგებულ იქნას აგრეთვე საავიაციო მოტორების ქარხანა, ცემენტისა და ნიმყავების და ხასუქის კომბინატი და ჩერნაზიომის ტექნიკური გზების რეკონსტრუქციისათვის. იქ დაიწყება დიდი სამოტორო ქარხნის მშენებლობა. ალბად, როცა ჩვენ შევუდგებით დიდი ქვაბ-ტურბინის ქარხნის მშენებლობისათვის საჭირო ადგილის ამორჩევის საკითხის განხილვას, მშენებლობის ადგილად ამორჩეული იქნება ბაშკირეთი. ამასთან ერთად ვითარდება მსუბუქი გადამუშავებელი მრეწველობა და კვების ინდუსტრია გაზრდილი სოფლის მეურნეობის საფუძველზე ტყავის, ხორცის და საფეიქრო მრეწველობის ბაზით, ვინაიდან ჩვენ იქ გვაქვს სელის კულტურები.

ეხლა რამდენიმედ შევცვალოთ მიმართულება, დავასვენოთ ნება მიბოძეთ გადავიდე ჩვენს შორეულ სამხრეთში—ამიერკავკასიაში, რომ ამ რაიონის აღწერით დავამთავრო ახალი სამრეწველო რაიონების აღწერა, რომელნიც დღემდე მეტად ხუსტად იყვნენ განვითარებული.

ამიერ-კავკასია

ამიერ-კავკასია ძირითადათ განვითარდება იმ ხაზით, რომელიც უკვე დაისახა პირველ ხუთწლედში, კერძოდ, მისი სოფლის მეურნეობა წავა წინ იმ ტეხნიკური კულტურების განვითარების ხაზით, რომელნიც ეგუებიან იქაურ ჰავას, პირველ რიგში კი ბამბას, მთელი რიგი სხვა სუბტროპიკული კულტურების დანერგვა, ჩაი, რაში და სხვ. სავსებით ცხადია, რომ ისეთი კულტურების განვითარების ამოცანები როგორც ყურძენი, ფთრობოლი და მანდარინი აგრეთვე უნდა იდგეს ამიერ-კავკასიის წინაშე, ისე როგორც ციმბირის პლანტაციების განვითარების ამოცანა. მე ვფიქრობ, რომ ჩვენ არ უნდა ავითვალისწუნოთ ეს კულტურები იმიტომ, რომ ყოველ შემთხვევაში ამ ხუთწლედში ჩვენ გვექნება ისეთი მდგომარეობა, როცა არც ყურძენი, არც ფორთოხალი და არც მანდარინი არ იქნება ფუფუნების საგანი. ისინი იქნებიან მასიური მოხმარების საგნები. ამ კულტურებზე მუშაობა ამიერ-კავკასიისათვის წარმოადგენს მეტად მნიშვნელოვან მუოაობას მთელი სახალხო მეურნეობის თვალსაზრისით. ამიერ-კავკასიის მხხეთი მრეწველობის განვითარება იწვევს ძლიერ ინტერესიერად, რის შემდეგაც მოვიღებთ ამ მხარის საგრძნობ იმდუსტრიალიზაციას. ამიერ-კავკასიის ახალ რაიონებში ნავთის ამოღებამ უნდა მიაღწიოს 10 მილიონ ტონას (ბაქოს გარდა), შეიძლება ეს ვთქვათ დიდია, ის, რასაკვირველია, უფრო მეტად უნდა იქნას შემოწმებული, მაგრამ ასეთ შესაძლებლობანი იქ არის. ქვანახშირის ამოღება ამიერ-კავკასიაში აღწევს 8 მილიონ ტონას (ტყვარჩელი და ტყიბული), ვითარდება სამთამადნო მრეწველობა, ფეროდან მეტალურგია—სპილენძი ზანგეზურში, ალუმინი ალუნიტიდან აზერბაიჯანში, ვითარდება იმ ნედლეულის გადამუშავებელი მსუბუქი მრეწველობა, რომელიც მზადდება ამიერ-კავკასიის ტერიტორიაზე.

განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება დაშკისანის მეტალურგიული ქარხნის აგებას, რომელსაც, თუნდაც წარმოებასთან ერთად ექნება სამიღე საამქრო. ეს საამქრო მაღრდება მიეცეს ბაქოს და საერთოდ ამიერ-კავკასიის ნავთის მრეწველობას, ხოლო მეორეს მხრით მოგვცემს ლითონს ამიერ-კავკასიაში არსებულ მეტად მსხვილ მანქანათმშენებლობისათვის, რომელიც შეუმჩნევლად გაიზარდა პირველ ხუთწლედში (შედეგს სახელოსნის ქარხანა და სხვ.). ქიმიის დარგში შენდება ფოსფორის და აზოტის სასუქის საწარმოები. საგრძნობლად ვითარდება საშინაო მასალის—ცემენტი, ტუფი და სხვ. მრეწველობა. საფეიქრო დარგი ვითარდება ბამბეულის მრეწველობის და აბრიშუმის ხაზით. მძლავრ ენერგიულ ბაზას ამიერ-კავკასია ლებულობს მთელი რიგი ჰიდროელექტროსადგურების ხაზით. მშენებლობის ჰიდროელექტროსადგურების ხაზით დაასახელებ ტერტერის, მინგეჩაურის, ხრამის, ჯანსი—ვიოშოს და სხვ. ამოცანები ტრანსპორტის დარგში არ ამოიწურება ელექტრიფიკაციის ამოცანებით. იქ, ალბად, მოგვიხდება ზოგიერთი დამატებითი რკინის ხაზების განვითარება.

ეხლა კვლავ დაუბრუნდეთ ჩრდილოეთს.

ვოლგის მხარე

ვოლგის მხარის ოლქების ეკონომიკა საგრძნობლად შეიცვლება მეორე ხუთწლედის მანძილზე ვოლგის აუზის მდინარეთა რეკონსტრუქციასთან საქიროო სამუშაოებთან დაკავშირებით. ბალხოლავთან ვოლგაზე გადებული ხიდი ერთ-ერთი უდიდესი სამანქანათმშენებლო ქარხანა. მაგრამ გარდა ამისა, რომ ნიჟნე-ნოვგოროდის მხარე გადაიქცევა მსხვილ მანქანათმშენებლობის და გემთმშენებლობის ცენტრად, მასში თავმოყრილი იქნება ავრეთვე ქიმიური მრეწველობა ჩერნორეჩენსკის ქარხნის და ახალი ქიმიური ქარხნების სახით, რომელნიც თავის მხრით გაიერთიანებენ ხე-ტყის და ტყის ქიმიურ მრეწველობას, ქალალდის და ტყის ქიმიურ მრეწველობას.

ნოვნე-ნოვგოროდის მხარეს ენერგიას მისცემს ტორფი და ვოლგის ჰიდრო-სადგურები.

მხარის ხოფლის მეურნეობა ვითარდება მეცხოველეობის და ტეხნიკურ კულტურების ხაზით, რასაკვირველია, ამ მხარეში უნდა განვითარდეს აგრეთვე მარცვლეული კულტურები.

თათართა რესპუბლიკა

თათართა რესპუბლიკაში განზრახულია სინთეტიური კაუჩუკის ქარხნის აგება, შესაძლებელია აგებულ იქნას აგრეთვე საავიაციო მოტორების ქარხანა, ცემენტისა და ნიმყავების და ხასუქის კომბინატი და ჩერნაზიომის ტექნიკური გზების რეკონსტრუქციისათვის. იქ დაიწყება დიდი სამოტორო ქარხნის მშენებლობა. ალბად, როცა ჩვენ შევუდგებით დიდი ქვაბ-ტურბინის ქარხნის მშენებლობისათვის საჭირო ადგილის ამორჩევის სა

დასავლეთის ოლქი ადრევე წარმოადგენს ხელისა და კანაფის მსხვილ რაიონს. ამ ოლქის გადაქცევა სელის მოწინავე რაიონად, რაც გაზრახული იყო სახკომსაბჭოს მიერ ჯერ კიდევ 1930 წელს, ხორციელდება მეორე ხუთწლედში სოფლის მეურნეობის რეკონსტრუქციის და სელის გადამუშავებელ საწარმოების მშენებლობით, არა-მარტო ბოჭკოს პირველადგადამუშავების, არამედ სელის სართავი და საქსოვი ფაბრიკების მშენებლობით და სხვ. ოლქში ვითარდება მეცხოველეობა, განსაკუთრებით კი მეღორეობა. ფოსფორიტების საბადოების არსებობა ძალიან იმის შესაძლებლობას, რომ წარმოებულ იქნას სუპერფოსფატის მრეწველობის მშენებლობა.

ბელორუსია

მეორე ხუთწლედში ბელორუსიის მრეწველობის განვითარება დამყარებული იქნება ტორფისა და ხე-ტყის რესურსების გამოყენების და სოფლის მეურნეობის ინტენსიურად განვითარების საფუძველზე.

ბელორუსიის სოფლის მეურნეობის ძირითად მიმართულებას წარმოადგენს პრომუქტიული მეცხოველეობა, მეფრინველეობა და ტეხნიკური კულტურები, კერძოდ სელი და კართოფილი. ამ ნედლეულის საგრძნობი ზრდა მსუბუქი ინდუსტრიისათვის საშუალებას გვაძლევს გავითვალისწინოთ როგორც ქვების, ისე დამუშავებული მრეწველობის საგრძნობი განვითარება სელის დარგში. იზრდება ტორფის ამოღება. ბელორუსიელ ამხანაგებს ბევრი ეშმაკობა აქვთ ტორფის ქიმიური ქარხნის აგება. ეს საკითხიც დამტკიცით უნდა იქნას განხილული, ვითარდება ელექტრო ენერგიის წარმოება ტორფისაგან. საწარმოებლების ცალკე საწარმოთაგან უნდა აღინიშნოს მშენებლობა ქალღდის საქმის, ხის დამუშავების, სატყეო ქიმიური წარმოების, სელის პირველადი და დამუშავების და შემდგომი გადამუშავების (რთვა, ქსოვა) დარგში.

ჩენ მიერ ნაჩქამი ცალკე ობექტების და მხარეების სამეურნეო განვითარების პერსპექტივების შესახებ მოწმობენ მშენებლობის უდიდეს გაჭანებას, რომელიც დაბრძოლა ხარისხისათვის მისი სახალხო-სამეურნეო გაგებით არის ბრძოლა მატერიალური სახსრების ეკონომიისათვის, იმ შრომის ნაყოფიერების ამაღლებისათვის, რომელიც ქმნის ბუნებრივ სიმდიდრეთა გამოყენების საქმეში, ჩვენი ქვეყნის ყველა კუთხეებში საწარმოო ძალთა განვითარების საქმეში.

ამისათვის რომ გადავსწყვიტათ ეს ამოცანები, რომ განვახორციელოთ ბუნებრივი რესურსების გამოყენების პროექტები, რომლებიც მოიცს თითეულ ობექტზე, უნდა გავშალოთ განსაკუთრებული მუშაობა მიწის წიაღის სიმდიდრეთა გამოკვლევის და ძიებისათვის, განსაკუთრებით მრეწველობის მხრით ნაკლებად გამოყენებულ რაიონებში. ამიტომ მეორე ხუთწლედის გეგმების დამუშავების დროს საჭიროა გაეითვალისწინოთ გეოლოგიურ-საგამოკვლევო მუშაობის ისეთი გაშლა, მათთვის ისეთი მატერიალურ-ტეხნიკური ბაზის შექმნა, რომლებიც უზრუნველყოფენ ამ ამოცანების მთლიანად გადაჭრას და მოამზადებენ ჩვენს განსაკუთრებულ ფონდებს მოტყუებას.

სანამ არ არის შექმნილი საკმაო ეკონომიური წინასწარი პირობები, სანამ არ განვითარებულა საწარმოო ძალები სახალხო მეურნეობის საჭიროთა ვაჭრობამ, მანეთმა, სამეურნეო ანგარიშმა ხელი არ უნდა შეუშალოს ამ ამოცანების გადაჭრას. — ეს ის პრინციპია, რომელიც ხელმძღვანელობდა ბოლშევიკური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბრძანებით „ბრძოლა ხარისხისათვის“ და რომელიც ლენინის უშრომ ნაყოფიერებაზე და ეკონომიაზე, ეკონომიის

הודעה על מכרז לאספקת 1000 מטרים מעוקבים עצי-הסקה

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלישית עשרה מודיעה בזה, כי בהתאם לסעיף 8 לחוק הבחירות לכנסת השלישית עשרה, תשי"ג-1952, ולסעיף 3 לתקנות הבחירות לכנסת השלישית עשרה (הודעות ומועדים), תשי"ג-1952, ולסעיף 3 לתקנות הבחירות לכנסת השלישית עשרה (הצבעת חולים), תשי"ג-1952, יתקיים יום הבחירות לכנסת השלישית עשרה ביום שלישי, ט"ז באייר תשי"ג, 12 במאי 1953.

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלישית עשרה

ქალაქის ცენტრალური ბიბლიოთეკა ახალ შენობაში გადადის

ბიბლიოთეკის ისტორია, ფონდები და მომსახურების ორგანიზაცია

ქალაქის ცენტრალური ბიბლიოთეკა, რომელიც 1918 წელს 3 ათასი ტომით დაარსდა, ამჟამად 187 ათასზე მეტ ტომს ითვლის. ბიბლიოთეკა ოთხი ადგილიდან გადაიტანეს, სანამ ახალ შენობაში დასახლდებოდა. ბოლო გადასვლა 1931 წლის ზაფხულში მოხდა.

ახალი შენობა ქალაქის ცენტრში, ბაღის მოედნის მახლობლად აშენდა. ის სამ სართულიანია და 400 მკითხველზე გათვლილი საკითხავი დარბაზი აქვს. ფონდების დასაცავად სპეციალური სარდაფი მოეწყო, სადაც ტენიანობა და ცეცხლი საფრთხეს არ უქმნის.

ბიბლიოთეკის ფონდები ძირითადად ქართულ ენაზე გამოცემულ წიგნებს მოიცავს. ცალკე განყოფილებაში ძველი ხელნაწერები და ადგილობრივი ისტორიის მასალები ინახება. ამ განყოფილების გამგე ნინო ზარდიაშვილია.

ბიბლიოთეკა ყოველდღე 9-დან 19 საათამდე მუშაობს. კვირა დღეს დასვენების დღეა. ბიბლიოთეკის ბიბლიოთეკარი ნინო ზარდიაშვილი

ბიბლიოთეკის ფონდების ორგანიზაცია

ბიბლიოთეკის ფონდები ორ ნაწილად არის დაყოფილი: ფონდი A — ბეჭდური წიგნები და ფონდი B — ხელნაწერები და ადგილობრივი ისტორიის მასალები. ფონდი A-ში 142 ათასი ტომია, ფონდი B-ში — 45 ათასი ერთეული.

ფონდი A ისევ ორ ნაწილად იყოფა: ფონდი A-1 — ქართული წიგნები და ფონდი A-2 — უცხოენოვანი წიგნები. ფონდი A-1 ყველაზე დიდია და ის ძირითადად მკითხველებს ემსახურება. ფონდი A-2 ნაკლებად გამოიყენება, მაგრამ მასში ძვირფასი ძველი გამოცემებია.

ფონდი B-ში ინახება ქალაქის ისტორიის მასალები, ძველი გაზეთების კომპლექტები და ადგილობრივი ავტორების ხელნაწერები. ეს ფონდი ჯერ სრულად არ არის აღწერილი, ამიტომ მკითხველებს მისი ნაწილის მიღება მხოლოდ ბიბლიოთეკარის ნებართვით შეუძლიათ.

ბიბლიოთეკის ფონდების ორგანიზაცია

ბიბლიოთეკის ფონდები ორ ნაწილად არის დაყოფილი: ფონდი A — ბეჭდური წიგნები და ფონდი B — ხელნაწერები და ადგილობრივი ისტორიის მასალები. ფონდი A-ში 142 ათასი ტომია, ფონდი B-ში — 45 ათასი ერთეული.

ფონდი A ისევ ორ ნაწილად იყოფა: ფონდი A-1 — ქართული წიგნები და ფონდი A-2 — უცხოენოვანი წიგნები. ფონდი A-1 ყველაზე დიდია და ის ძირითადად მკითხველებს ემსახურება. ფონდი A-2 ნაკლებად გამოიყენება, მაგრამ მასში ძვირფასი ძველი გამოცემებია.

ფონდი B-ში ინახება ქალაქის ისტორიის მასალები, ძველი გაზეთების კომპლექტები და ადგილობრივი ავტორების ხელნაწერები. ეს ფონდი ჯერ სრულად არ არის აღწერილი, ამიტომ მკითხველებს მისი ნაწილის მიღება მხოლოდ ბიბლიოთეკარის ნებართვით შეუძლიათ.

ბიბლიოთეკის ფონდების ორგანიზაცია

ბიბლიოთეკის ფონდები ორ ნაწილად არის დაყოფილი: ფონდი A — ბეჭდური წიგნები და ფონდი B — ხელნაწერები და ადგილობრივი ისტორიის მასალები. ფონდი A-ში 142 ათასი ტომია, ფონდი B-ში — 45 ათასი ერთეული.

ფონდი A ისევ ორ ნაწილად იყოფა: ფონდი A-1 — ქართული წიგნები და ფონდი A-2 — უცხოენოვანი წიგნები. ფონდი A-1 ყველაზე დიდია და ის ძირითადად მკითხველებს ემსახურება. ფონდი A-2 ნაკლებად გამოიყენება, მაგრამ მასში ძვირფასი ძველი გამოცემებია.

ფონდი B-ში ინახება ქალაქის ისტორიის მასალები, ძველი გაზეთების კომპლექტები და ადგილობრივი ავტორების ხელნაწერები. ეს ფონდი ჯერ სრულად არ არის აღწერილი, ამიტომ მკითხველებს მისი ნაწილის მიღება მხოლოდ ბიბლიოთეკარის ნებართვით შეუძლიათ.

ბიბლიოთეკის ფონდების ორგანიზაცია

ბიბლიოთეკის ფონდები ორ ნაწილად არის დაყოფილი: ფონდი A — ბეჭდური წიგნები და ფონდი B — ხელნაწერები და ადგილობრივი ისტორიის მასალები. ფონდი A-ში 142 ათასი ტომია, ფონდი B-ში — 45 ათასი ერთეული.

ფონდი A ისევ ორ ნაწილად იყოფა: ფონდი A-1 — ქართული წიგნები და ფონდი A-2 — უცხოენოვანი წიგნები. ფონდი A-1 ყველაზე დიდია და ის ძირითადად მკითხველებს ემსახურება. ფონდი A-2 ნაკლებად გამოიყენება, მაგრამ მასში ძვირფასი ძველი გამოცემებია.

ფონდი B-ში ინახება ქალაქის ისტორიის მასალები, ძველი გაზეთების კომპლექტები და ადგილობრივი ავტორების ხელნაწერები. ეს ფონდი ჯერ სრულად არ არის აღწერილი, ამიტომ მკითხველებს მისი ნაწილის მიღება მხოლოდ ბიბლიოთეკარის ნებართვით შეუძლიათ.

ბიბლიოთეკის ფონდების ორგანიზაცია

ბიბლიოთეკის ფონდები ორ ნაწილად არის დაყოფილი: ფონდი A — ბეჭდური წიგნები და ფონდი B — ხელნაწერები და ადგილობრივი ისტორიის მასალები. ფონდი A-ში 142 ათასი ტომია, ფონდი B-ში — 45 ათასი ერთეული.

ფონდი A ისევ ორ ნაწილად იყოფა: ფონდი A-1 — ქართული წიგნები და ფონდი A-2 — უცხოენოვანი წიგნები. ფონდი A-1 ყველაზე დიდია და ის ძირითადად მკითხველებს ემსახურება. ფონდი A-2 ნაკლებად გამოიყენება, მაგრამ მასში ძვირფასი ძველი გამოცემებია.

ფონდი B-ში ინახება ქალაქის ისტორიის მასალები, ძველი გაზეთების კომპლექტები და ადგილობრივი ავტორების ხელნაწერები. ეს ფონდი ჯერ სრულად არ არის აღწერილი, ამიტომ მკითხველებს მისი ნაწილის მიღება მხოლოდ ბიბლიოთეკარის ნებართვით შეუძლიათ.

ბიბლიოთეკის ფონდების ორგანიზაცია

ბიბლიოთეკის ფონდები ორ ნაწილად არის დაყოფილი: ფონდი A — ბეჭდური წიგნები და ფონდი B — ხელნაწერები და ადგილობრივი ისტორიის მასალები. ფონდი A-ში 142 ათასი ტომია, ფონდი B-ში — 45 ათასი ერთეული.

ფონდი A ისევ ორ ნაწილად იყოფა: ფონდი A-1 — ქართული წიგნები და ფონდი A-2 — უცხოენოვანი წიგნები. ფონდი A-1 ყველაზე დიდია და ის ძირითადად მკითხველებს ემსახურება. ფონდი A-2 ნაკლებად გამოიყენება, მაგრამ მასში ძვირფასი ძველი გამოცემებია.

ფონდი B-ში ინახება ქალაქის ისტორიის მასალები, ძველი გაზეთების კომპლექტები და ადგილობრივი ავტორების ხელნაწერები. ეს ფონდი ჯერ სრულად არ არის აღწერილი, ამიტომ მკითხველებს მისი ნაწილის მიღება მხოლოდ ბიბლიოთეკარის ნებართვით შეუძლიათ.

ბიბლიოთეკის ფონდების ორგანიზაცია

ბიბლიოთეკის ფონდები ორ ნაწილად არის დაყოფილი: ფონდი A — ბეჭდური წიგნები და ფონდი B — ხელნაწერები და ადგილობრივი ისტორიის მასალები. ფონდი A-ში 142 ათასი ტომია, ფონდი B-ში — 45 ათასი ერთეული.

ფონდი A ისევ ორ ნაწილად იყოფა: ფონდი A-1 — ქართული წიგნები და ფონდი A-2 — უცხოენოვანი წიგნები. ფონდი A-1 ყველაზე დიდია და ის ძირითადად მკითხველებს ემსახურება. ფონდი A-2 ნაკლებად გამოიყენება, მაგრამ მასში ძვირფასი ძველი გამოცემებია.

ფონდი B-ში ინახება ქალაქის ისტორიის მასალები, ძველი გაზეთების კომპლექტები და ადგილობრივი ავტორების ხელნაწერები. ეს ფონდი ჯერ სრულად არ არის აღწერილი, ამიტომ მკითხველებს მისი ნაწილის მიღება მხოლოდ ბიბლიოთეკარის ნებართვით შეუძლიათ.